

IUNIE - Cireșar...prima lună a verii, ne pune ciorchini de cireșe !(nu cireși !), la urechi, și ne trimite la poezi, ca să auzim ce șoptesc ei despre sosirea lui iunie- cireșar:

Nichita Stănescu:

*„Ah, n-o să știe nimeni
Gingașa pricină a cireșului
Profunda pricină a stejarului
Cauza ochilor mei...”*

George Coșbuc: *“...și-apoi iar, sosi - nfloritul Cireșar...”*

În calendarul popular citim alte vești-povești despre iunie - Cireșar.

Este numită tot așa și în tradițiile populare ale megieșilor sârbi, albanezi, italieni, dar și în dialectele românești sud-dunărene: aromân și meglenoromân. Și în Moldova forma “cireșel” “tot pe iunie îl numește, - cum spune Ion Ionescu de - la Brad: “Cireșelul este o lună foarte plăcută gospodarului...” desigur, pentru muncile câmpului! Un anotimp pus sub semnul înfloririi: floarea de cireș...dar și al rodului, gustoasele cireșe!

Această lună întruchipează o speranță: este singura lună a anului, din calendarul popular românesc, care celebrează bucuria primelor roade, a primelor fructe.

Ele devin astfel - mai mult decât florile, un simbol al frumuseții - un simbol al dorinței împlinite: rodul, fructul!

Expresiile populare care susțin ideea: “a se uita la cineva, a privi pe cineva, ca la un cireș copt...sau ca la o cireșă coaptă”...adică cu mare plăcere, cu admirație,cu poftă !

În CIREȘAR avem voie să furăm poamele roșii și dulci, din cireșii mătușii Mărioara, sau să ne aventurăm și să devenim membrii selectului grup de adolescenți, dornici de aventură: “Cavalerii florii de cireș”, din romanul lui Constantin Chiriță.

SĂRBĂTOAREA COPILULUI și a COPILĂRIEI 1 IUNIE

*“Fă-te, suflete, copil și strecoară-te tiptil,
Prin porumbi cu moț și ciucuri,
Ca să poți să te mai bucuri...”*

Indemnul arghezian ne invită pe toți să ne bucurăm, să pășim pe tărâmul basmului cel mai frumos, al copilăriei ,al locului unde toți am fost, cândva: „prinți” și „prințese”... adică copii, fetițe și băieți: prunci neștiutori, copilandri năzdrăvani, adolescenți rebeli, dornici să cunoască, cât mai repede, alte tărâmurii... să iasă chiuind în câmp....

JUCĂRII de LUT

- expoziție specială pentru copii și cei cu suflete asemenea -

“Copilul râde: înțelpciunea și iubirea mea e jocul “... urmând, parcă, îndemnul din versul lui Blaga, oamenii mari, cu suflete de copii, de la Muzeul Țăranului Român se gândesc să facă un dar copiilor, în preajmă de 1 iunie... și anume, o expoziție cu: “Jucării de lut “.

Joi, 29 mai, ora 16, a fost vernisată expoziția-unicat, o expunere permanentă, într-un muzeu din România! Copiii vor primi o sală, doar a lor, unde vor privi și se vor bucura alături de jucăriile din lut, create, de-a lungul timpului, în satul tradițional românesc.

Colecția de jucării de lut are peste 2.000 de exemplare, din 21 de centre producătoare, din sec. XIX până în zilele noastre. Aici veți admira, dragi copii, părinți și bunici, alături de jucării-păpuși, și instrumente muzicale de lut, fluierașe, cu figuri zoomorfe ori antropomorfe, păsări din ogradă, cai, călăreți, soldăței, multe miniaturi din lumea satului... toate acestea la vernisajul din 29 mai, ora 16, la Muzeul Țăranului Român, unde neapărat trebuie să vă întâlniți cu lumea “jucăriilor din lut “!

*“Băiet fiind, păduri cutreieram
Și mă culcam ades lângă izvor...
Iar brațul drept sub cap eu mi-l puneam
S-aud cum sună apa-ncetișor... “*

...și Eminescu este aproape de zilele fericite ale copilăriei sale de odinioară, lipsită de griji, de nevoi... Din această stare de beatitudine se vor fi născut și alte versuri luminoase eminesciene... chiar cele ale poeziei de debut “De-aș avea “ Tânăru de 16 ani trimite la revista “Familia “ a lui Iosif Vulcan, la Oradea, poezia “De-aș avea “... astfel debutează poetul care va primi și botezul unui nou nume: Eminescu, în locul celui patern Eminovici... un nume cu har divin. Ce dorea tânăru Eminovici ?

*“De-aș avea o porumbiță,
Cu chip alb de copiliță,
Copiliță blândișoară,
Ca o zi de primăvară,
Cât te ține ziulica,
I-aș cânta doina-doinița,
I-aș cânta-o-ncetișor,
Șoptind șoapte de amor...”*

Primul număr al revistei “Familia “ a apărut într-o zi de iunie, în anul 1865, iar debutul poetic al lui Mihai Eminescu, un an mai târziu, în 1866.

ROMANIȚA ȘTENȚEL, jurnalist